

VOLTA AL PIC DE L'ALBA

Arièja

Des de l'Ospitalet, per la vall del Siscar i retorn per la d'Arques

Distància	17,4 km
Desnivell acumulat	1243 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	5 d'octubre de 2019
Cartografia	Editorial Alpina. Cerdanya (1:40000)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/volta-al-pic-de-lalba-42462806

Itinerari circular que ens mena per un interessant rosari d'estanys de l'Alt Arièja a tocar del Principat d'Andorra.

Tanmateix és un recorregut exigent per la llargària i els forts pendents que cal superar, bona part sense camí definit, malgrat que evident, i amb llargs trams de tartera. Opcionalment ens permet accedir al Pic de l'Alba, una bona talaia del Pirineu Oriental.

Accés

Al costat dret de la N-20 tot baixant del coll de Pimorent (o sortint del túnel) just abans d'entrar a l'Ospitalet (l'Hospitalet-près-l'Andorre) hi ha un espai destinat a l'aparcament de senderistes. No hi podem accedir directament des de la carretera, cal fer-ho per dins la vila i un pont sobre l'Arièja.

Creuem la carretera. A l'altre marge comença el sender.

L'Ospitalet (1468m)

Enfilem en fort pendent per la falda del Cap de la Polomera. Aviat trobem l'HRP/GRT (senyals blancs i vermells) que puja des de dins la vila i el seguim. El camí és ben fressat, no ofereix dubtes i el pendent no passa de moderat. Creuem per sota la canonada que baixa de la falda del Roc de Pusola, deixem una bifurcació a mà dreta (camí de les Cascades) i tornem a re-passar la canonada i creuem el riu per un pontarró amb lloses de pedra.

Jaça de Pusola (1743m)

Bifurcació indicada. El de la dreta és el camí per la vall del riu d'Arques, per on retornarem. Anem a l'esquerra en direcció a l'estany de Siscar. El camí no és tant fressat però fa de bon seguir pel marge esquerre del riu. Tornem a creuar-lo i més amunt atenyem una bifurcació indicada. El GRP s'enfila per l'esquerra cap el Coll dels Clots. Anem a la dreta en direcció a l'estany. Ara seguim senyals grocs. Passat el Salt del Toro, on tornem a creuar el riu per un altre pontarró, atenyem una presa. Prou més amunt trobem un refugi pastoral.

Cabana de la Vésina (2103m)

Vers ponent s'alça la Tossa del Cap de Siscaró. Vers el NW destaquen els pics de la Cabaneta, del Siscaró, la Tosa de Juclà, el Cilindre i pic d'Escobes. El pic de l'Alba ens queda amagat rere el de Regalécio. Aviat som a l'estany de Siscar, amb una presa mig enrunada i fàcilment identificable perquè té una illeta al mig. El deixem a mà esquerra. Ens cal estar atents per deixar el camí que, per la Portella de Siscar, ens menaria a l'estany de Pedorrers. L'abandonem per un corriol poc definit a mà esquerra que ens mena fins a l'estany de Regalécio.

Estany de Regalécio (2309m)

El voregem pel marge ponentí. Davant nostre, vers el NNE s'alça el Pic de l'Alba i a l'esquerra una ampla i rosta canal per la que guanyarem el coll.

No hi ha camí fressat. Primer ens cal superar un tram de tartera on algunes fites escadusseres despisten més que ajuden. Després procurem pujar per entremig de

l'herbei esquivant el pedregar. Són quasi tres-cents metres de desnivell en fortíssim pendent.

Coll (2593m)

Atenyem un collet entre el Pic de l'Alba, a mà dreta, i la cresta amb el Pic de Noé. A l'altre vessant destaca l'estany superior dels de l'Alba i el Pic de Rulhe.

Baixem en direcció a l'estany (NNW) per entremig de la tartera on no hi ha camí definit. Quan l'atenyem continuem per la riba llevantina i pel seu desguàs (N).

Sortim sobre l'HRP que, per l'esquerra, baixa del Coll de l'Alba i el refugi de Juclà. El seguim (senyals blanc i vermells sovintejats). Passem per la riba ponentina de l'estany inferior de l'Alba i la d'un altre estanyol innominat, per baixar tot seguit vers l'estany de Quart.

Estany de Quart (2236m)

El resseguim per la riba nord. Pràcticament a l'altre cap deixem a mà esquerra un camí que mena a Merenç per continuar per una llarga i estreta llengua al final de la qual deixem un altre camí a Merenç a mà esquerra per enfilar-nos a un collet a mà dreta. En aquesta zona hi ha diversos aixoplucs sota balmes o lloses. Superat el collet baixem a una coma on hi ha un antic pluviòmetre i pugem per guanyar la collada de Pedorrers després de la qual ja albirem l'estany homònim.

Estany de Pedorrers (2174m)

Al marge llevantí, prop de la presa, en surt el camí a l'estany del Siscar, el mateix que hem deixat abans d'escometre l'ascensió al coll.

Continuem per camí ben fressat i guiats pels senyals de l'HRP propers al riu d'Arques fins a la Jaça Pusola on desfem el camí de l'anada.